

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Causæ ergo fidei referebantur ex utraque Ecclesia ad Pontificem Romanum, ut deintegro examinarentur in synodo Romana. Relationes Orientis non mittebantur ad apostolicam sedem nisi post examen ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

quærent in appellationibus Episcoporum, quæ in veteri Ecclesia non recipiebantur.

IV. Sed ut meliùs intelligamus quid eximium habeat jus illud relationis, observandum est nomen illud ex jure civili sumptum esse: ubi legimus Præsides provinciarum relationes ad Principem misisse, quando dubiæ litis occasio id exigebat. cujus rei exempla extant in Codice Theodosiano & Iustiniano. Quem relationum morem à Plinio Secundo, cum ad ordinandam Bithyniam & Pontum à Trajano Principe missus esset, frequenter usurpatum fuisse legimus. In Ecclesia verò duo causarum genera erant in quibus necessarius erat usus relationum. Nimirum quoties agebatur de fidei controversiæ capitibus, vel de quopiam dubiæ disciplinæ capite nondum satis apertè definito in canonibus. Nam quoad materiam fidei, extat insignis locus apud Hieronymum in epistola lxxi. quæ data est ad Joannem Episcopum Hierosolymorum, ex qua patet eam necessitatem inferioris ordinis Episcopis incubuisse, ut ab iis referendum esset ad Patriarchas de causis fidei. Scribens enim, ut dixi, ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum, cum eo graviter exoptulat quòd obortis in Palæstina controversiis de erroribus Origenis, de iis retulisset ad Theophilum Episcopum Alexandrinum, cum potius juxta Nicæni canonis præscriptum referre debuisset ad Metropolitanum suum, Episcopum videlicet Cæsariensem, aut ad Episcopum Antiochiæ, qui Orientis atque adeo Palæstinae Metropolitanus erat. *Antiochiam, inquit, quæ est metropolis Orientis, referre debueras.*

V. Causæ ergo fidei ad Summum Pontificem referebantur post judicia synodorum provincialium, non solum ex Occidente, sed etiam ex Oriente, ut de integro examinarentur in synodo Romana. Sed illud discrimen intercedebat, quòd relationes Orientis non mittebantur ad apostolicam sedem nisi postquam examinatae fuerant in synodo patriarchali; cum è contra relationes Occidentis rectè ex provinciis ad sedem Romanam commearent. Sic post damnatam Pelagij & Celestij hæresim Concilium Carthaginensè & Milevitanum relationem ad Innocentium primum miserunt anno quadringentesimo secundo, ut judicium ab ipsis sedis apostolicæ auctoritate firmaretur. Hæc sunt verba epistolæ Concilij Milevitanij ad Innocentium: *Hoc itaque gestum, Domine frater, sanctæ caritati tuæ intimandum duximus, ut statuti nostræ mediocritatis etiam apostolicæ sedis adhiberetur auctoritas.* De relationibus utriusque Concilij habita cogni-

tio est in Concilio Romano. Sic enim eorum synodicas epistolas vocat Innocentius in epistola xxviii. ad Aurelium Episcopum Carthaginensè, missa per Iulium Episcopum, quem ad eundem Aurelium redire iussit cum apostolicæ sedis ad relationem duplicis synodi iudicatis. Idem quoque relationis vocabulum usurpat ipse Innocentius in epistola ad eundem Aurelium & Augustinum Hipponensè Episcopum, quæ est xcvi. inter epistolas Augustini: *Vestris relationibus respondentes rescripsimus.* Itèmq; in responsione ad Concilium Milevitanum, epistola xcvi. inter epistolas ejusdem Augustini: *Fiant enim necesse est cautiore, cum inventores malorum ad duplicis relationem synodi, sententiæ nostræ statuti viderint ab ecclesiastica communione se junctos.*

VI. Ius illud apostolicæ sedis, recipiendi nimirum relationes synodorum, canonicis & vetustæ consuetudini tribuit idem Innocentius. Nam quoad canones, illos laudat in epistola quam diximus ad Concilium Milevitanum, quam iis verbis conceptam esse ait Augustinus in epistola cv. quæ sedis apostolicæ Sacerdotem decebant. Nam postquam synodum illam laudibus prosecutus est quòd eo officio defuncta esset erga sedem apostolicam, exemplo aliarum provincialiarum, addit Africanos ita agentes, canonicum constituta servasse, & universo orbi profuisse quòd hæresim damnaverint. *Neque enim, inquit Innocentius, hoc vestram credo latere prudentiam, qui id etiam actione firmastis, scientes quòd per omnes provincias de apostolico fonte petentibus responsa semper emanent; præsertim quoties fidei ratio ventilatur, arbitror omnes fratres & cœpiscopos nostros non nisi ad Petrum, id est, sui nominis & honoris auctorem, referre debere, velut nunc retulit dilectio vestra, quòd per totum possit Ecclesiis omnibus in commune prodesse. Intra: Gemino igitur bono caritas vestra fungetur. Nam & canonum potestatem gratia servatorum, & beneficio vestro totus orbis iustabitur.*

VII. Quoad antiquam verò traditionem, disciplinam ecclesiasticam, ac decreta patrum, laudantur ab eo isthæc omnia ad asserendum Romanæ sedis privilegium in epistola ejus ad synodum Carthaginensè, quæ est xcvi. inter epistolas Augustini. *Antiquæ traditionis exempla servantes, ait idem Innocentius, & ecclesiastica memores discipline, nostræ religionis vigorem non minus nunc in consulendo, quam antea cum pronuntiaretis, veneratione firmatis, qui ad nostrum referendum approbastis esse judicium, scientes quid apostolicæ sedi debeat; cum omnes hoc loco positi, ipsam sequi desideremus Apostolum, à quo ipse*